

Mož z nečistim duhom

Prišli so v Kafarnáum. Takoj v soboto je šel v shodnico in učil. Strmeli so nad njegovim naukom, kajti učil jih je kakor nekdo, ki ima oblast, in ne kakor pismouki. V njihovi shodnici pa je bil prav tedaj človek z nečistim duhom in je zavpil: »Kaj imamo s teboj, Jezus Nazarečan? Si nas prišel pokončat? Vem, kdo si: Sveti, Božji.« Jezus pa mu je zapovedal: »Umolkni in pojdi iz njega!« Nečisti duh ga je stresel, zavpil z močnim glasom in šel iz njega. Vsi so se tako začudili, da so razpravljali med seboj: »Kaj je to? Nov nauk z oblastjo! Celo nečistim duhovom ukazuje in so mu pokorni.« In glas o njem se je takoj razširil po vsej okolici Galileje. Mr 1,21-28

Cesarjeva nova oblačila

Ob tokratnem duhovnem vikendu z birmanci in razmišljanju o nedelji Svetega pisma mi je prišla na misel zgodba Cesarjeva nova oblačila, H.C. Andersena. Ker je zelo zgovorna jo kar posredujem:

Živel je cesar, ki je zelo oboževal nova, razkošna oblačila.

Nekoč sta prišla v mesto dva tujca. Pravila sta, da znata tkati najlepše blago najčudovitejših barv in vzorcev. Njuna oblačila pa naj bi bila posebnost tudi zato, ker naj bi bila nevidna za vsakogar, ki ni sposoben za opravljanje svoje službe, ali pa je neumen kakor noč.

Cesar se je takoj odločil, da hoče imeti taka oblačila. "Tako bom lahko ugotovil, kateri moške v mojem kraljestvu niso sposobni za opravljanje svoje službe. Vedel bom tudi, kdo je pameten in kdo neumen."

Sleparja sta postavila statve in se pretvarjala, da tketa. Na statvah pa nista imela ničesar. Najfinejšo svilo in sijajno zlato, ki sta ga zahtevala, sta vtaknila v svoji malhi.

Čez nekaj dni je cesar poslal starega poštenega ministra, da pogleda, kako napredujeta tkalca. "On bo še najbolje ocenil, kakšno je blago, kajti on je pameten človek in nihče ne opravlja svoje službe bolje od njega."

Minister je prišel v dvorano. Ubogi stari minister je napenjal oči. Videl pa ni ničesar, ker tudi ni bilo kaj videti. "Ljubi bog," si je mislil, "jaz da sem neumen? Da sem mar nesposoben za svojo službo? Ne, nikakor ne smem povedati, da ne vidim blaga!"

"No, ne boste nič rekli?" je vprašal eden od tkalcev.

"O, kako lepo je, res ljubko!" je dejal minister. "Ta vzorec in te barve!. Cesarju bom povedal, da mi izredno ugaja!"

Sleparja sta zahtevala še več denarja in sta tkala naprej.

Čez nekaj dni je cesar poslal k sleparjema drugega ministra. Tudi ta ni imel kaj videti. Zgodba se je ponovila.

Zatem je prišel čudežno blago pogledat še cesar v spremstvu izbranih mož, v katerem sta bila tudi že omenjena ministra.

Ministra sta hvalila blago: "Poglejte, Vaše visočanstvo, kakšen vzorec, kakšne barve!" Prepričana sta bila, da drugi blago zagotovo vidijo.

"Kaj takega!" si je mislil cesar. "Saj ničesar ne vidim! Strašno! Sem mar neumen? Nisem

sposoben za cesarja?"

"O, res je lepo!" je dejal cesar. "Nadvse ga občudujem". In je kimal ter opazoval prazne statve.

Možje iz njegovega spremstva so govorili kot cesar: "O, res je lepo!" " Čudovito je! Ljubko! Odlično!" je šlo od ust do ust.

In cesar je vsakemu sleparju poleg denarja podelil viteški križ in naziv dvorni tkalec.

Zadnjo noč pred slovesnim sprevodom sta se sleparja delala sta se, da jemljeta blago s statev, režeta (s škarjami v zrak), šivata (z iglo brez niti).

Naslednje jutro je prišel cesar z dvorjani po nova oblačila. Odložil je oblačila, v katera je bil napravljen. Sleparja sta se pretvarjala, da mu podajata nove hlače, plašč, ogrinjalo. "Jedeta, kako Vam pristajajo! Res dragocena oprava!" so govorili iz spremstva.

Komorniki, ki naj bi nosili vlečko, so po tleh tipali za njo. Potem so v sprehodu hodili za cesarjem s privzdignjenimi rokami, saj si niso upali pokazati, da ničesar ne vidijo.

Ljudje ob cesti in na oknih, ki so opazovali sprevod, so govorili: "Jedeta, cesarjeva nova oblačila so brez primere! Kako lepo vlečko ima na plašču!" Nihče ni hotel pokazati, da ničesar ne vidi. To bi pomenilo, da je nesposoben za svojo službo ali pa da je sila neumen.

Nobena cesarjeva oblačila še niso požela toliko odobravanja.

Tedaj pa je dejal majhen otrok: "Saj nima ničesar na sebi!"

"Saj nima ničesar na sebi!" je nazadnje vzkliknilo vse ljudstvo.

Cesarju se je zdelo, da imajo prav, vendar si je mislil: " Zdržati moram do konca." Komorniki pa so tudi šli za njim in nesli vlečko, ki je sploh ni bilo.

Kaj so ta nova oblačila?

Prepričanja, kot so:

da je svoboda v tem, da delam, kar mi paše,

da je mogoče živeti v ljubezni z drugim brez napora in odrekanja,

da si lahko pišemo pravila po mili volji, da Boga ne potrebujemo.

Evangelij je otrok, ki govori, da je cesar nag, tj. da:

nas, ko delamo, kar nam paše, vodi v nesrečo,

nas ljubezen brez odpovedi pušča prazne in vodi v gnus nad sabo in v prezir do sveta,

nas samovolja v zakonih vodi v popolno norost: družine razpadajo, otroci morajo prenašati absurd neurejenih družin, nezvestobe in celo homoseksualnih staršev itd.

Zdrava pamet nam pravi, da je za življenje potreben napor. Evangelij pa to utemeljuje z Jezusovim zgledom, ko On sam gre na križ, da potrdi svojo ljubezen do nas, ter z naukom, ko govori o ozki in strmi poti v življenje in široki poti v pogubo.

Izbira je naša. Mogoče je danes najpomembnejše, da ne pozabimo: Sleparki so pogosto prevzemali vodstvo javnega mnenja. Če vidim drugače, še ne pomeni, da sem nor.

Skušajmo si priznati, da vidimo drugače, pa čeprav bomo zaradi tega nori.